

anyagi, sőt létérdekük, addig a másodikba azok tartoznak, akiket az előbbieket félrevezetnek, magukkal rántanak. Mindazok, akik túl mély gyökeret vertek a polgári társadalomban és valamely oknál fogva nem tudnak megkapaszkodni a demokráciában igen könnyen a revízió és irredentizmus ingoványára tévednek.

A magyar dolgozók érdeke minő látjuk a demokrácia megtartásában és fejlődésében van. A revizionizmus, mint a reakciós erők mesterkedése, a demokrácia ellen irányul s így a magyar dolgozók érdekeivel szemben áll. A magyar dolgozók társadalmá csak úgy védheti meg érdekeit, ha megtisztítja sorait a reakciós, népeellenes, sovimisztá elemektől. Ebben váll váll mellett kell haladnia Jugoszlávia többi dolgozóival. A magyar dolgozóknak is kérelhetetlen harcot kell indítaniok a fekete kereskedelem, az üzérek ellen, a hadúságok kezére kell juttatni mindenkít, aki a demokrácia útjába csak egy kavicsot is dob, fel kell jelenteniök, le kell leplezniök a hadigazdagokat, a gabonarejtegetőket, a népeellenes elemeket — ha még oly édesen és szépen is játszanak nemzeti érzéseik hűrjain.

A reakció támadására a demokráciának ellentámadással kell válaszolnia. A reakció táborából kiinduló revizionista-sovimisztá-irredenta mozgalomnak a dolgozók szikkasztású egységébe és testvériségébe kell ütköznie. Magyarország urai, alighogy megmenekültek a halálos veszedelemtől, máris ismét rosszban törnek a fejüket. Vissza szeretnék fordítani a történelem kerekét oda, ahol olcsó szláv és zsidó vér árán újból harácsolni lehetne. Magyarország urai egy egész nemzet sorsát teszik fel ismét tétnek az új játszmaiban. A Jugoszlávia és Magyarország közt jónak induló viszonyt már eljátszották. Most tovább üzik játékkukat — más bőrén. Megpróbálják megbontani Jugoszlávia dolgozóinak egységes testvéri sorait. De sikertelenül. Jugoszlávia magyar dolgozói sorsuk, a demokrácia védelmében még szorosabbra záriák soraikat szláv testvéreikkel a reakció ellen. A magyar revíziós politika ez egyszer elvétette számadásait. Jugoszlávia magyar dolgozót a demokrácia megtanította, hogy a magyar urakban ne a magyart, hanem az urat lássa — határkérdésben meg csak a demokrácia határai érdeklük.

PAJZS PÁL:

ÉNEKELÜNK

(AZ ÚJ IFJÚSÁGNAK)

Szélesen zúgnak a dalok
a keleti hegyek felől;
döngön megremegettik a mellünk,
énekeliünk.

Előttünk forrongó utak,
bátrak vagyunk, fiatalok,
Kemény öklök, merész szívek,
szépek vagyunk és szabadok.

Dalolásunktól megremeg
az öreg föld minden tája

s meghajol a dús vidéknek
minden ága és virága.

Áttaposunk poron, romon,
Hív a holnapnak reménye,
forró, piros, pezsgő vérünk
odahajt a nap elébe.

Hajrá, — kezet kézbe. — Indulj,
A jövő elébe megyünk;
Fel a fejjel, daccal meresszel
új dalokat énekelünk.